

„Művészeti területen nem szabadna pályáztatni”

Körmendy Ferenc Szegeden is az átfogó koncepció mellett voksolt

A szakmai zsűri két tagja, Körmendy Ferenc és Selmeczi György a Szegeden

beadott négy pályamunka közül a legjobbnak Herczeg Tamásét tartotta.

Amellett ugyanis, hogy a régiós közegben határozta meg a színház szerepét, feladatait, konkrét elképzeléseket tartalmazott a közönség számának növeléséről, és nagy hangsúlyt fektetett a prózai tagozat színvonalának emelésére. Bár valóban némi művészi kockázatot is magában rejt ez a dolgozat, mégis izgalmas, modern teátrum képét vázolta fel a jelölt – vélekedett Körmendy Ferenc kulturális szaktanácsadó, aki korábban 10 évig töltötte be a Fővárosi Közgyűlés kulturális bizottságának elnöki posztját.

Körmendy Ferenc

– A szakmai zsűri munkájában öten vetünk részt – meséli Körmendy Ferenc –, a bíráló bizottságnak rajtam kívül Vass Lajos, a Magyar Állami Operaház főigazgatója, Selmeczi György, a Színház- és Filmművészeti Egyetem tanszékvezető tanára, s a szegedi teátrum szakszervezetének, valamint közalkalmazotti tanácsának képviselője is a tagja volt. Annyiban töltöttem be talán különleges szerepet a grémiumban, hogy én mindkét oldal fejével tudok gondolkodni, hiszen 16 éven keresztül voltam a Fővárosi Közgyűlés képviselője, így jól ismerem a döntéshozók szempontjait, korábbi muzsikusi pályafutásomnak köszönhetően pedig a színház világa sem idegen számomra.

Úgy vélem, az előadóművészeti területen nem szabadna fenntartani a pályázati rendszert, mert ez úgymond „szunnyadó” színdirektor-tehetségek felfedezéséhez csak a legkritikább esetben vezet. Egy mégoly színvonalas pályamunka sem garancia arra, hogy írója valóban jó igazgató lesz. A színház vagy egy szimfonikus zenekar sorsa nagyrészt a vezető személyiségén múlik, s ez a pályázatokból nem mindig rajzolódik ki. A megrendelő-tulajdonos vállalja a döntés bátorságát és felelősségét, amihez persze meg kell kapnia a törvényi felhatalmazást. Egy személyre szóló városvezetői felkérés jelentősen erősíti a direktor legiti-

mitását, mert ez az iránta megnyilvánuló bizalom biztos jele. Bécsben így nevezik ki például a Wiener Staatsoper intendánsát. Ez egyáltalán nem zárja ki a lehetőséget, hogy a polgármester szakmai tanácsadókra hallgasson. A pályáztatás során kötelező kikérni a szakmai zsűri véleményét, állásfoglalását azonban nem kötelező figyelembe venni. A szakmai zsűri arra szolgál, hogy fenntartsa a demokratizmus látszatát...

A szegedi pályázat kapcsán csak a saját véleményemet mondhatom el. A négy aspiránsból Maczelka Noémi pályamunkája nem volt igazán értékelhető. S bár Korcsmáros György vérbeli színházi ember, az általa összeállított pályázat, valamint a műsorterv is kissé felszínesre sikeredett. A győztes, Gyüdi Sándor dolgozata nem tartalmaz semmiféle művészi „biztonsági kockázatot”. Alapos, precíz és leginkább adminisztratív működést vetít előre. A fenntartó pedig általában olyan színdirektort választ szívesen, aki körül nincsenek botrányok, aki a teátrumot „elműködteti”.

Én Herczeg Tamás pályázatát tartottam a legjobbnak. Ebben a dolgozatban tükröződtek a városban végzett szociológiai felmérés eredményei, meghatározta a teátrum célközönségét, koncepciót tartalmazott a publikum nevelésére, foglalkozott a bérlet- és a jegyrendszer átalakításával, a nézőszám

növelésével. A pályázat nagyívű elképzeléseket tartalmaz a szegedi színház szerepéről a régiós közegben, együttműködési szándéknyilatkozatokat csatol az erdélyi, délvidéki és a kárpátaljai színházi műhelyekkel, és természetesen hangsúlyos részét alkotta az operatagozat megújítása és a nemzetközi Mezzo Fesztivál. Szoros kapcsolatot feltételez a Szabadtéri Játékokkal, a Szegedi Szimfonikus Zenekarral, a REÖK-kel, a Szegedi Kortárs Balettel, valamint a különböző nagy országos fesztiválokkal. Szegedet az ország kulturális súlypontjaként pozícionálta. Herczeg Tamás jó csapatot épített fel, hiszen teamjében részt vett Kesselyák Gergely karmester, két rendező: Béres Attila és Szabó Máté. Nagy hangsúlyt helyezett a prózai tagozat fejlesztésére, amelyre a teátrumnak szüksége is lenne...

Miután a szegedi önkormányzat kulturális bizottsága február 13.-án Gyüdi Sándor kinevezését javasolta a főigazgatói posztra, Herczeg Tamás, a REÖK igazgatója visszavonta pályázatát, 15.-én pedig a közgyűlés ellenszavazat nélkül Gyüdi Sándort választotta öt évre a Tiszaparti teátrum igazgatójává.